

הריון על מתן הלוואה גרמנית נכרת לישראל לא היה הנושא היחיד בשיחת ביג'ראדנאור בניוירוק. ההבטחות, שלהן מיחסת ישראל חשיבות רבה לאין-ערוב יתר, קשורות בתוכניות הפיתוח האטומי של ישראל. תוכניות אלה מבוססות על הקמת מפעל אטומי שינצל, בין השאר, את המצאת זרחין להשקיית הנגב הצפוני, בעזרת כור אטומי.

בסיורו בארצות-הברית, עשה ראש-הממשלה לגיוס עזרה אמריקאית וגרמנית להקמת מפעל אטומי, שיעלה לפי התוכניות שהוגשו לאמריקאים, קרוב ל-350 מיליון דולאר. נימוק ששיכנע את אייזנהואר להבטיח עזרה: פיתוח הנגב והפיכת מרחביו לאדמה הניתנת לעיבוד, יסירו מלב הערבים את פחדם מפני התפשטות טרוריסטית ישראלית.

סימת צמרת ההסתדרות במפא"י תאמץ לעצמה קו עצמאי גם בעניני חוץ ובטחון. בעוד שעד כה היה המערכה בין פנחס לבון וחבריו לבין צעירי בן-גוריון נטושה רק במערכות כלכליות, מחוץ עמדה פוליטית ברורה של לבון, מהווים הזעזועים האחרונים בצמרת ההסתדרות, סימן ראשון לשינוי המצב. התפוסרות ברקת חסר העמדה הציבורית, וצירופו של אליהו אילת בעל הלידת-השגריר לצמרת ההסתדרות, מסמנים קבלת קו פוליטי מתוך אנטר-מיליטריסטי, של צמרת ההסתדרות, בניגוד חותך לקו דייג, פרס ושות'. פרס מאלף: בן-גוריון יסרב להתערב במחלוקת בין ברקת ואילת, מאחר שהוא מתנגד לשניהם.

במדיונה

(המשך מעמוד 8)

של הפעוט, גברה שבכתיים אמנות ההורים בחטיפה. סיפוריה של חנה, שטיפחו בלבה יותר ויותר את אמנתה בחטיפת בנה, רבים מאוד. חוט השני העובר בכולם הוא סיפור השכנים על המכונת האלמונית. סיפרה שכונתם של משפחת ועקנין, מרג' לית אליהו, אשה צנומה וממושקפת: עוד ביום הראשון שהילד נעלם הלכתי לאחת מקרית-שמונה, שאומרת כל מיני דברים. לא אמרתי לאשה שום דבר. היא גם לא ידעה על המקרה כלום. רק שנכנסתי בקשתי כוס קפה. כך עושים כולם. היא נתנה לי כוס קפה ובקשה שאחשוב בראש על הענין בש"לילו באתי. גמרתי את הקפה וכל הזמן חשבתי על הילד שהלך לאיבוד. כשגמרתי את הקפה, לקחה האשה את הכוס והסתכלה במה שנשאר. ואז התחילה לדבר שאני ממש פחדתי ממנה. היא מיד אמרה לי בשביל מה באתי. ואז סיפרה שחיים נחסף על-ידי שני אנשים עם מכונה. היא אמרה שחיים ירד אחרי החברים שלו מן ההר. בהגיעו לכביש, הוא התחלק ונפל וקבל סריטה ברגל ובישבן. באותו רגע בדיוק עברה מכונה עם שני

יוק חמישה ימים לפני שחיים נעלם, היינו כולנו במירון אצל רבי שמעון, שחה חנה בעינים זולגות דמעות. "הדלקנו גרות, חלק" גו כסף וביקשנו להיילדנו. אחר כך חזרנו הביתה. עברו חמישה ימים — וחיים נעלם. השבוע שוב עלתה משפחת ועקנין לקברו של רבי שמעון ברייוחאי. הפעם נעדר מקרב המשפחה חיים. "רבי שמעון" מררה האם בבכי על הקבר, רק לפני חודש היינו כולנו כאן ובקשנו רחמים על ילדנו שיחיו. וכך שיו שוב באנו אליך, אבל הפעם חסר מתוכנו חיים. אנא רבי שמעון, באתי לת' בוע ממך את חיים! החזיר את בני אלי, עורר רחמי שמים עלי! אין יותר טעם לחיי, אנא רבי שמעון, גלה לי את סודך, היכן חיים?"

בקומה ללכת מעל פני הקבר, לאחר הדל-קת גרות-נשמה, בקשה "מי שברך" מפי ההכמים. בראש שמות בנייה, ביקשה חנה להזכיר את שמו של חיים הנערד דוקא, כמאמינה שהוא בין החיים.

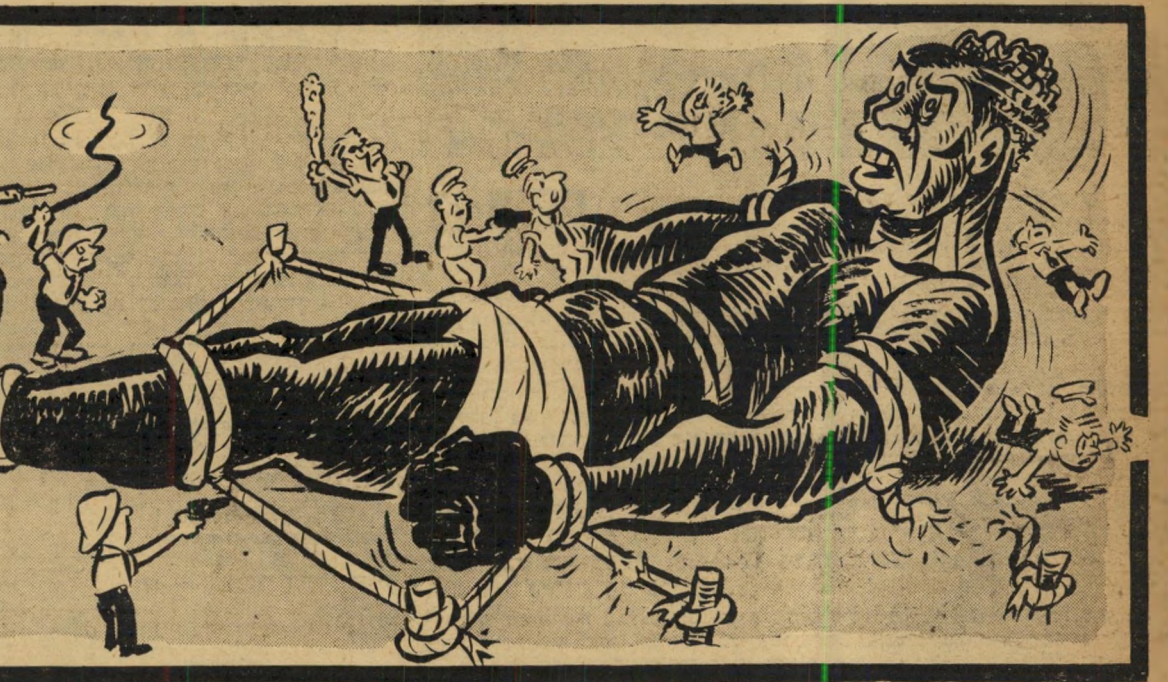
כל דאגתה של חנה היא שחוטפי בנה ירצו את חיים, ממשש שיתגלו בידי ה' ירוקרים ויועמדו למשפט. לכן יוצאת האם כמעט מדי בוקר לשוטט בהרים בהם האם בנה, בודקת היטב כל שיח ואבן ויורדת לכל מערה, בין אם יחידה או בלוחית שני בניה, כש-אורו פחד מלחה אותה: אולי החוטפים רצחו את בנה והטילו את גויתו בחיק ההרים, באחד המ' קומות הנסתרים? אולי יש בכל זאת איזה סיכוי למצוא אותו באחד המ' קומות האלו? אולי בכל זאת כדאי לחפש?

באזני כתב העולם ה' זה, שביקר השבוע בבי-תה, התחננה האם ה' אומללה: "תפנה בעתונך לאשה הזאת שחטפה את הילד. תגיד לה שאני מתחננת בפניה, אם היא לא רוצה להחזיר לי את חיים — שלא תחזיר. אני סולחת לה בכל לבי. רק זאת אבקש ממנה, למען השם, שלא תגע בחיים לרעה. שלא תע' שה לו שום דבר. אין לה מה לפחד. החיפושים כבר נגמרו, ואפילו אם ימצאו אותו אצלה, אני אבקש שלא יעשו לה שום דבר. רק שתשאיר את חיים בחיים, אנשק לה את הרגלים רק שלא תגע בבני לרעה. העיקר שהוא יחיה!"

דעות

אאאא

מלה זו, בכתיב-ראי, משכה השבוע את מבטי העוברים והשבים ליד הקיוסקים. היא הופיעה בתחתית השער של חוברת שנשאה את הכותרת אתגר. "אין לזה שום כוונה אידיאולוגית", הודה העורך האחראי של ה' ירחון החוש, נתן ליינ'מור. "זה רק נועד למשוך את העין!" בכל זאת אפשר היה לייחס משמעות רעיונית לטכסיס גראפי זה: כי בכותרת ההפוכה היה משהו סמלי לגבי תוכן הגליון. הוא הכיל שורה של מחקרים ומאמרים רציניים. שהיו ההיפך מהתפיסות המקודשות. לגבי החקלאות טוען דן יוגב, במאמר מקצועי מקיף: החקלאות הקיימת יכולה ל' כלכל כבר עתה חמישה מיליון נפש, נח' נקט מרוב ערופים. ישראל אינה זקוקה לאדמה, אלא לארגון חדש של ייצור המזון. לגבי תוכנית המים מוכיח אריאל רגב במחקר מקיף: אין הגיון בהפניית מי היידן אל הנגב הרחוק, כאשר כדאי יותר לנצל את אותם המים להשקיית אדמות הצפון והמרכז. לגבי צלב-הקרט טוען "גרא" (שם המחרת של ליינ'מור, לשעבר מפקד לח"י): אין זו מלחמה בין גרמניה וישראל, אלא בין החלטה ששכל אומה לבין שוחרי-הח' רות שבכל אומה. ישראל לא תוכל לעלות על המיתרס במאבק זה כאשר יש בה הנקראים כולם על שמות צדיקים ידו' עים: מאיר, על שם מאיר בעל-הנס; חיים, על שם אחד מגדולי יהודי מרוקו; שמעון, על שם שמעון ברייוחאי.

גוליבר מתעורר

בשעתו מנע בן-גוריון את מועמדותו של אילת לתפקיד יושב-ראש הכנסת, אחרי אישורה בידי מוסדות מפא"י.

מפא"י עשויה להפסיק את הופעת כטאונה הצרפתי "ל'אינפורמסיון". הצעה כזאת הועלתה על-ידי עורך אחד העתונים הלועזיים של מפא"י, הסוען כי המפלגה מפסידה כל חודש 15 אלף לירות מהופעת היומן הצרפתי. משה מרת, המדריך את עורכי העתונות המפא"יית בעניני הסברה, יתנגד להצעה החדשה לסגור את העתון.

המפורזמים בפקולטה למדעי-החברה, יאיימו בהשבתת הלימודים באוניברסיטה. תלמידי המכון להנהלת-חשבונות אירגנו את הסטודנטים לכלכלה ולמשפטים בירושלים ובתל-אביב, להשביט את הלימודים בכלל ריבוי אחוז הנכשלים בבחינות.

תשמע על סכסוכים חמורים בסניף תנועת-החרות בתל-אביב. עורך-הדין דוב מילבן, יארגן את וותיקי העסקנים, שפרשו מן ההנהלה, יבקש ממרכז המפלגה להחליף את יושב-ראש הסניף, אברהם שכטרמן. בקשר לכך תועלה טענה כי שכטרמן לא היה זכאי לעמוד בראש רשימת המועמדים בבחירות לעיריה, דחק את מקומו של ח"כ בנימין אביאל, שהוצע כמועמד. גילוי זה עלול להחריף את היחסים בין אביאל וח"כ יוחנן באדר. אם תתקבל דרישת מילמן וחבריו, עשוי שכטרמן לאבד את מקומו כראש הטיעה במועצת עירית תל-אביב, וחברו דויד יוסן יתפוס את מקומו.

נוער ישראלי יפגש בקרוב עם נציגי נוער עיראקי ומצרי. הפגישה תתקיים במסגרת פסטיבל נוער דמוקרטי אזורי, שיערך בחודש יולי בקפריסין. למרות שהערבים ידעו על השתתפותה של משלחת ישראלית, לא הו' דינו על פרישתם.

למרות נצחונה הגדול' האחרון של הנבחרת הישראלית בכדורגל על נבחרת יוגוסלביה, עלולים להתעורר קשיים בקשר להמשך עבודתה של גיולה מאנדי כמאמן הנבחרת. אחרי ההפסד נגד הנבחרת היוונית, הטיחו שניים משחקני הנבחרת עלבונות קשים בפניו של המאמן, ומאנדי הודיע במקום למקורביו כי איננו מוכן להמשיך לעבוד עם שחקנים אלה. אם יחזור בו המאמן מהחלטתו הנחפזת, יגרור ענין זה בכל זאת לסילוקו של שחקן נבחרת אחד לפחות.